

Sahte Hayat

– zeyneb-beygo · 13 Ağustos 2010

Gün gelir,
Büyürsün umudun avucunda,
Yüreğinde bir sevda,
Gözerini kapattığında,
O mutlu anlar doldurur yüreğini,
Umarsızca...

Gün gelir,
Madalyonun öbür yüzü olursun,
En keskin acıyı tadarsın büyük bir iştahla,
Suç senin değil nasılsa,
Hiç kimse hazırlamadı ki seni hayata,
Sen istemedin zamanı,
En iyi ilaç olsa da yaralarına.

OYSA İLACI YOKTUR ACILARIN!

Gün gelir
Değişmez olanın değişiverir
Öylece..
Anlarsın; kuralları yoktur hayatın.
Şşşt! Ağlama!
Bak, kocaman kadın oldun artık.

Haydi biçarem!
Kalk ayağa!
Pes edişlere yer yoktur bizim dünyamızda.
At bir kenara günahlarını,
Sil sessiz gözyaşlarını.
Titremesin artık dudakların,
Basitleştikçe, karmaşıklaşmasın hayat.
Acı olmasın, hüznün olmasın gözlerinde daha fazla.

Ne demiştim?
Kapat gözlerini.

Gördün mü bak, yıllar öncesini?
Hayalini bile kuramaz olduğun o günleri?

Bir çocuk,
Günahsız..
Gülümsüyor,
Tasasız.
Göğe çıkarıyor ruhunu yavaşça,
Sarıp sarmalıyor yaralarını.
Ona baktıkça sevgiyle doluyor yüreğin,
Anlıyorsun,
O senin
modası geçmiş belki ama hep içinde yaşayan gerçek benliğin..

(Sahte yaşamlarla doldurulan, geleneklerimizden, örf ve adetlerimizden koparılarak, hergün birazını daha kaybettiğimiz geçmişimizi unutarak, adaletsiz bir dünyada çektiğimiz acılara cevap olarak küçük bir başkaldırı benimki...)